

Gluren bij kunstminnende bureu

- maandag 24 september 2012, 03u00
-
- Auteur: Maarten Byttebier

GENT - Wat is het verschil tussen een mosselpot en een dode garnaal? Voor de deel-nemers aan 'Untitled', een project in Gentse woonkamers, is het allebei kunst.

'Wat is kunst? Die blik in haar ogen, dat is kunst.' Als hij in Gent woonde, zou Stijn Meuris van Noordkaap een perfecte gastheer zijn voor *Untitled*. Voor die 'voorstelling' van Campo bepaalt een tiental Gentenaars immers zelf wat kunst is. Ze nodigen deelnemers uit om op bezoek te komen in hun living en geven een rondleiding langs hun 'kunstverzameling'.

'In dit doosje uit Mexico bewaar ik mijn dode huisdier, een garnaal', zegt Joséphine Behaegel. We hebben ons net in de sofa op haar kot genesteld met een glaasje muntthee. 'Voor mij kan het zo het museum in. Ik zie het verschil niet met het urinoir van Marcel Duchamp.'

'Van mijn andere twee werkjes besef ik wel dat ze alleen voor mij kunst zijn. Deze fotocollage met Uma Thurman vind ik vooral mooi omdat ze voor mij gemaakt werd door een vriendin die helemaal niet creatief is. En deze lamafoetus heeft een vriend meegebracht uit Bolivia. Die mogen dus gewoon op mijn kot blijven staan.'

De dode garnaal, Uma Thurman en de lama zullen nooit het museum halen. En toch zijn we het er beiden over eens dat de garnaal de meeste kans maakt. Hoe komt dat? 'Misschien is de

garnaal familie van de mosselpot van Broodthaers of van de haai op sterk water van Damien Hirst?' werpt Sarah Vanhee achteraf op in de foyer van Campo. 'Boeiend toch, die discussie?'

Ontwapenend

Vanhee bedacht het concept en bracht het al in Leuven en Frankfurt. 'Maar hier in Gent laten de mensen zich nog het minst dicteren wat kunst is. Komt het door *Over the edges* en *Chambres d'amis*?' Die projecten van Jan Hoet brachten grote kunst naar de mensen. Met *Untitled* doet Vanhee net het omgekeerde: 'De gewone mensen staan centraal. De enige voorwaarde voor de gastheren en -vrouwen was dat ze zelf niet met kunst mochten bezig zijn, ook niet als amateur.'

In Frankfurt leverde dat hallucinante situaties op. 'Een gastheer had werken van Herman de Vries hangen, omdat hij de Nederlandse artiest persoonlijk had gekend in zijn beginperiode. Hij had niet door dat er ondertussen voor een paar honderdduizend euro kunst aan zijn muur hing.'

In Gent is Vanhee nog niet op *De rechtvaardige rechters* gestoten met haar project. Maar het levert wel heerlijk ontwapenende interieurs op, zoals dat van Marc Verbeke: grafisch werk van een vriend en bronzen beeldjes van galerieartiesten staan er broederlijk naast exotische snaarinstrumenten van de antiekmarkt en een draak die wierook spuwt. 'Die draak is kitsch, ja. Maar dat zie ik graag.' Dat treft. Zulke pretentieloze uitspraken, dat horen wij graag.